

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Dobrea Cristin xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.01.2018 - 29.05.2018;

Instanța de apel: 18.06.2018 - 19.09.2018;

Instanța de recurs: 06.12.2018 - 16.01.2019,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 29 mai 2018, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Dobrea Cristin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*fapta din 08.12.2017*) la 6 (șase) luni închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*fapta din 26.12.2017*) la 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, inculpatului i s-a aplicat pedeapsa definitivă de 8 (opt) luni închisoare și conform art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de 1 (un) an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 08.12.2017, în jurul orei 22.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se la domiciliul lui Ardeleanu Iurie, din localitatea xxxx, având acces liber, a sustras, dintr-o odaie de lângă pat, un telefon mobil de model "Lenova" la preț de 3 500 lei, iar din bucătărie, dintr-o geantă, un stocător de memorie de model "Hard Drive" la preț de 800 lei, prin ce a cauzat părții vătămate Ardeleanu Iurie un prejudiciu

material considerabil în mărime de 4 300 lei, acțiunile fiindu-i încadrate la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu calificativele *furtul, adică sustragerea bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Ulterior, la 26.12.2017, în jurul orei 13.00, Dobrea Cristin beneficiind de faptul, că cumnatul său Baieș Serghei, dormea la domiciliul său din sat. xxxx, având acces liber la casa acestuia, în scop de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras un notebook de model "Acer" la preț de 6 700 lei, mijloace financiare în sumă de 7 000 lei, cauzând victimei Baieșu Serghei un prejudiciul material considerabil în sumă totală de 13 720 lei, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu calificativele *furtul, adică sustragerea bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă fără aplicarea art. 90 Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatului ce nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2018, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale a constatat că, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția atât în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond cât și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de el coroborând cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce.

Astfel, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului în faptele comise, instanța de fond la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ce-i determină scopul, criteriile generale de individualizare, precum și dreptul garantat de reducerea termenului închisorii cu 1/3, în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

În acest context, Colegiul a reținut, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el a altor fapte penale, iar dispozițiile art. 75 Cod penal stabilesc criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, în cazul dat fiind recunoașterea vinei

și căința sinceră, examinarea cauzei cu limită de cheltuieli, deși anterior prin sentința Judecătorei Drochia din 16.10.2017 a fost condamnat pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa, potrivit răspunsului oferit de BP sub nr. 1340 din 27.11.2017, a fost integral executată (f. d. 46), fiind lipsa oricăror pretenții de ordin material și moral din partea părților vătămate, fapt confirmat prin cererile formulate și contrasemnate personal de către aceștia (f. d. 92; 94).

De rând cu aceasta, Colegiul a menționat că, scopul pedepsei penale este corectarea celui vinovat întru prevenirea comiterii de către el pe viitor a altor fapte penale și că ea trebuie să contribuie la reeducarea infractorului, ci nu să devină o osândă pentru el, astfel ca cel vinovat să se simtă pe deoparte protejat de legea penală, iar pe de altă parte să se conformeze restricțiilor impuse de ea în scopul conștientizării rolului ei educativ. Respectiv, urmează a fi eficientă și benefică pentru executare în raport cu persoana căreia i se stabilește, precum și utilă pentru a-și atinge scopul principal de prevenire a comiterii pe viitor de către făptuitor a altor fapte penale.

5. Împotriva deciziei procurorul declară recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Dobrea Cristin, în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă câte 6 (șase) luni închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă definitivă de 8 (opt) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului se indică că:

- pedeapsa stabilită lui Dobrea Cristin este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului;
- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, inculpatul este acuzat de comiterea unor infracțiuni mai puțin grave, una dintre care (08.12.2017) a comis-o în stare de recidivă, deoarece pedeapsa numită anterior prin sentința Judecătorei Drochia din 16.10.2017 sub formă de muncă neremunerată a fost executată la 22.12.2017 și totodată, conform materialelor cauzei, Dobrea Cristin nu este la prima abatere de lege.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct.6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Distinct de aceste considerente, Colegiul atestă că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel menținând soluția primei instanțe privind aplicarea pedepsei principale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Dobre Cristin este posibilă fără privarea de libertate, punând la baza soluției prevederile art. 7, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, recunoscându-și vina în cele comise, precum și gravitatea infracțiunilor săvârșite, motivul acestora, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

De asemenea, se reține că instanțele de fond ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este de vârstă tânără, având doar 18 ani în momentul săvârșirii infracțiunilor, fiind și unicul întreținător al familiei, având la întreținere un copil nou-născut și soția însărcinată, lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea părților vătămate, corect au considerat necesar a dispune în privința inculpatului aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, Colegiul careva interdicții prevăzute de lege în acest sens, nu a constatat.

Aici, instanța reține că, urmează a fi respins argumentul procurorului precum că inculpatul a săvârșit infracțiunea la 08.12.2017 în stare de recidivă, or, conform răspunsului oferit de Biroul de Probațiune, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia din 16.10.2017 a fost executată integral (f.d. 46).

Subsidiar, Colegiul menționează că, procurorul nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Dobrea Cristin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 februarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun